

ПРОТЕЇНОВЕ ЖИВЛЕННЯ І ПРОДУКТИВНІСТЬ СВИНОМАТОК

Мета наших досліджень — встановлення продуктивності тварин різних порід (великої білої, полтавської м'ясної та миргородської) при різному рівні протеїнового живлення.

Досліди проведено в умовах експериментальної бази Інституту свинарства УААН на 180 головах двомісячних свинок різних порід (великої білої, полтавської м'ясної та миргородської), сформованих у 9 груп по 20 свинок-сестер у кожній. Протеїнове забезпечення тварин перших груп — за нормами Інституту свинарства УААН, других і третіх — на 15% більше та менше відповідно.

Вивчали вплив різних рівнів протеїнового живлення на інтенсивність росту і розвитку ремонтних свинок, кількість і якість приплоду у свиноматок.

Середньодобові прирости піддослідних свинок різних генотипів перших груп знаходились на рівні 593 — 630 г, других — 577 — 605, третіх — 592 — 612 г.

При досягненні потрібної живої маси усіх свинок штучно осіменили спермою чистопородних кнурів-плідників відповідних порід. Із спарованих свинок найбільшу багатоплідність мали тварини других груп порід, але в них мертвонароджених поросят (0,31 — 0,50 гол. на опорос) було найбільше. Середня маса поросят у піддослідних групах всередині кожної породи виявилася майже однаковою. Дещо різна кількість відлучених поросят від спарованих свиноматок.

Період від одержання ремонтної свинки до відлучення від неї поросят у 60-денному віці від кожної породи свій.

Отже, протеїнове забезпечення свинок при вирощуванні за нормами Інституту свинарства УААН або збільшення їх на 15% дає позитивні результати.

Інститут свинарства УААН

© Л.І. Яценко, 2001